

Balassagyarmati Törvényszék

3.M.70.086/2020/29. szám

A Balassagyarmati Törvényszék Felperes1 (felperes címe) felperesnek a Bódis Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: Dr. Bódis Pál, Cím1) által képviselt Alperes1 Közös Önkormányzati Hivatal (alperes címe) alperes ellen, munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei ügyben indult perben meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság kötelezi az alperest, hogy a felperesi munkaviszony 2018. 04. 13. napján történt jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 614.454.- (hatszáztizennégyezer-négy százötvennégy) forintot kártérítés címén.

Fentieket meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására 1.141.- (egyezeregyszáznegyvenegy) forint előlegezett tanúdíjat.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg alperes részére 249.936.- (kettőszáznegyvenkilencezer-kilenc százharminchat) forint ügyvédi munkadíj perköltséget.

A perben feljegyzett 203.606.- Ft (kettőszázháromezer-hatszázhat) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül van helye fellebbezésnek, mely fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához címezve, a Balassagyarmati Törvényszéken lehet írásban, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtani. Ha a felek a fellebbezést nem elektronikus úton nyújtják be, úgy az hatálytalan és úgy kell tekinteni, mintha fellebbezést nem nyújtott volna be, továbbá a bíróság a fellebbezőt pénzbírsággal sújtja. A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárás megszüntetése miatt vagy eljárási

szabálysértés miatt kell hatályon kívül helyezni; a fellebbezés a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos; vagy az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság peres felek nyilatkozatai, valamint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbi tényállást állapította meg.
- [2] Felperes 2018. 01. 18. napjától állt alkalmazásban alperesnél, határozatlan idejű munkaszerződéssel, heti 20 órás részmunkaidőben, karbantartó munkakörben. Munkaviszonyát alperes a 2018. 04. 13. napján kelt felmondással, 2018. 05. 15. napjára, 30 napos felmondási idővel megszüntette. A felmondás indokolása szerint felperes a másik munkáltatónál, helységi Község Önkormányzatánál fennálló munkaviszonya alatt az önkormányzat tulajdonát képező 5 doboz burkolólapot jogtalanul eltulajdonított, azt a másik munkáltató tulajdonát képező gépkocsival leszállította Helysége és ott egy családi ház fürdőszobájába beépítették. A másik munkáltatónál tanúsított súlyosan jogellenes, szándékos károkozó magatartása – a két munkáltató közötti kapcsolatra is tekintettel – bizalomvesztést okozott a munkáltatónál, ezért a munkaviszonyát felmondással megszüntette. Legutolsó elért munkabére bruttó 90.250.- Ft volt.
- [3] Felperes a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon helységi Község Önkormányzata alperessel szemben keresetet nyújtott be a munkaviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt. A bíróság a 3.M.77/2018/32. számú, valamint a megismételt eljárásban hozott 3.M.74/2019/5. számú, és a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.093/2020/11. számú ítéletével helybenhagyott határozatával kötelezte alperest, hogy a felperesi munkaviszony 2018. 04. 05. napján történt jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként fizessen meg a felperesnek bruttó 90.250.- Ft, 30 nap felmondási időre járó távolléti díjat, a fenti összeg után 2018. 04. 18. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatot. Továbbá kötelezte alperest, hogy fizessen meg 10.390.- Ft tanúdíjat.
- [4] Felperes a 3.M.76/2018. szám alatt 2018. 09. 11. napján keresetlevelet nyújtott be a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként egyévi távolléti díja, 1.083.000.- Ft megfizetésére kérte Alperesl Közös Önkormányzati Hivatal alperes kötelezését. A bíróság a 2018. 11. 15. napján kelt és 2018. 12. 07. napján jogerős 4. számú végzéssel az eljárást a 3.M.77/2018. számon folyamatban lévő per jogerős befejezéséig felfüggesztette. Az ügyben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 20. § (2) bekezdése alapján a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2020. 03. 31. napjával történő megszűnésével 2020. 04. 01. napjával a jogutód Balassagyarmati Törvényszék, mint munkaügyi bíróság járt el. A bíróság a 3.M.70.086/2020/2. számú végzéssel 2020. 11. 02. napján elrendelte a felfüggesztett peres eljárás folytatását.
- [5] Felperes a többször módosított kereseti kérelmét akként tartotta fenn, hogy az alperesnél fennálló munkaviszonya jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 82.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján kérte 2018. 05. 16. napja és 2019. 11. 04. napja közötti időre elmaradt munkabére kártérítésként történő megfizetését bruttó 1.393.434.- Ft összegben, valamint a munkához

való jog, illetve a becsület és a jóhírnév megsértésére tekintettel 2.000.000.- Ft-os sérelemdíj iránti igényt terjesztett elő. Az elmaradt munkabér tekintetében 2018. évben 90.250.- Ft, míg 2019. évben 97.500.- Ft havi munkabér figyelembevételével megállapított 12 havi munkabér összegéből, 1.661.625.- Ft-ból levonásba helyezte az álláskeresői járadék 268.191.- Ft összegét. Indítványozta tanú4, tanú5, tanú6, tanú8 és tanú7 tanúként történő meghallgatását, valamint a Magyar Államkincstár megkeresését tanú3 jegyző 2018. április havi fizetési jegyzékének a benyújtására, illetve az Alperes1 Közös Önkormányzati Hivatal felhívását a 2018. április havi jelenléti ív megküldésére. Perköltség igénye nem volt.

- [6] Felperes az alábbi többlettényállást terjesztette elő a perben. Felperes arra hivatkozott, hogy munkáltatója, tanú3 jegyző már 2018. 03. 27. napján tudomást szerzett az önkormányzatnál fennálló munkaviszonya megszüntetésének indokáló szolgáló okokról, azonban arról felperest nem tájékoztatta. A polgármester a munkaviszony megszüntetésekor két iratot tárt felperes elé, ugyanis az alperessel fennálló munkaviszonya megszüntetésére is közös megegyezésre vonatkozó iratot akart vele aláírtni. A jegyző arról tájékoztatta a felperest, hogy megvizsgálta és bizonyítottan találta a felperes terhére rótt cselekményeket. Felperes álláspontja szerint a jegyző a polgármester nyomására szüntette meg a munkaviszonyát. A bizalomvesztésnek akkor kellett bekövetkeznie, amikor a polgármester 2018. 04. 05. napján azonnali hatállyal megszüntette a munkaviszonyát, nem pedig nyolc nappal később. Az elmaradt munkabérösszege tekintetében előadta, hogy 2019. évben a garantált bérminimum emelkedésével az ő munkabére is emelkedett volna.
- [7] Alperes az írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Jogi álláspontja szerint alperest a rendes felmondás közlésére a bizalomvesztés indította, amelyet arra alapított, hogy a Polgármesteri Hivatalhoz szorosan kötődő Önkormányzatnál azonnali hatállyal szűnt meg a felperes munkaviszonya. Ilyen esetben nem lehet megvonni a munkáltatótól azt a jogot, hogy éljen a felmondás jogával, amely önmagában nem jelenthet olyan jogellenes magatartást, mely a felperes személyiségi jogát sértene. Alperes a viszontválaszban elismerte, hogy az alperes felmondása jogellenesnek minősül, tekintettel arra, hogy az indokolásban megjelölt cselekmény bizonyítottságát az helységi Község Önkormányzata és a felperes közötti perben a bíróság nem fogadta el. Erre figyelemmel álláspontja szerint felperest nem érhetette keresetvesztés, vagy ha érte, az neki felróható. Alperes indítványozta tanú1 és tanú2 tanúkénti meghallgatását, valamint a BAZ Megyei Kormányhivatal megkeresését a 2018. 05. 15. napja és 2019. 11. 01. napja közötti időtartamban kimutatható és a felperes végzettségének megfelelő üres álláshelyek közlésére, valamint a felperes által az egyéni vállalkozói igazolványa kiváltásához igényelt támogatásra vonatkozó tájékoztatás megküldésére. Alperes a Pp. szerinti költségfelszámítással, ügyvédi megbízási szerződés alapján kérte a felperes perköltségben történő marasztalását.
- [8] Alperes a perben előadta, hogy a kárenyhítési kötelezettség körében felperes alkalmi munkásként vagy közfoglalkoztatottként is megkereshette volna a nettó munkabérének megfelelő összeget. A sérelemdíj körében kiemelte, hogy a hivatalnak ugyanezen két dolgozója már az önkormányzati felmondás okát is ismerte.
- [9] A bíróság a perben a Pp. 6.§ alapján, figyelemmel a Pp. 522.§-ára, valamint az Mt. 64.§ (2) bekezdésére, tájékoztatta feleket a rájuk irányadó bizonyítási kötelezettségről. A felek ennek ismeretében a bizonyítási indítványaikat előterjesztették, bizonyítási eszközeiket csatolták.
- [10] A bíróság a felek által tett bizonyítási indítványokból a tényállás megállapításához az alábbi okirati bizonyítékokat vette figyelembe: a felperes munkaszerződését, az alperes által közölt felmondásról szóló iratot, e-mail levelezéseket önéletrajz megküldéséről, valamint a Nógrád Megyei Kormányhivatal Balassagyarmati Járási Hivatala (a továbbiakban: Kormányhivatal) ügyszám1 ügyiratszámú és ügyszám2 alszámú tájékoztatását. A bíróság a felek által

indítványozott tanú meghallgatások során tanúként hallgatta meg tanú4et, tanú5t, tanú6t, tanú1ot, tanú3ot és tanú7t.

- [11] A bíróság a 9/I. számú, jegyzőkönyvbe foglalt végzéssel felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságát megállapította.
- [12] A bíróság felperesnek az elmaradt munkabérre irányuló kereseti kérelmét az alábbiak szerint találta részben megalapozottnak.
- [13] A bíróságnak a perben egyfelől a felperes részére közölt rendes felmondás jogszerűségéről/jogellenességéről és a jogellenesség jogkövetkezményeiről kellett döntenie. Az volt az eldöntendő kérdés, hogy a felmondás közlésekor megalapozottan hivatkozott-e alperes a munkaviszony megszüntetésének indokául a felperessel szemben bizalomvesztésre. *A bírói gyakorlat szerint a bizalomvesztés, mint a munkavállaló magatartásával összefüggő ok a felmondás alapjául szolgálhat.* (EBH2016. M. 20.) A felmondás jogszerűségének körében a 2018. 04. 13. napján kelt írásbeli felmondás világos, valós és okszerű voltát kellett vizsgálni azzal, hogy amennyiben ezen feltételeknek a felmondás megfelel, úgy a felmondást jogszerűnek kell tekinteni. Az Mt. 65. § (1) bekezdése alapján a munkaviszonyt mind a munkavállaló, mind a munkáltató felmondással megszüntetheti. Alperes tartalmilag az Mt. 65.§ (1) bekezdés szerint járt el.
- [14] A bíróság az alábbi jogszabályokat vette figyelembe.
- [15] Az Mt. 65. § (1) bekezdése alapján a munkaviszonyt mind a munkavállaló, mind a munkáltató felmondással megszüntetheti. A 66. § (1) bekezdés alapján a munkáltató felmondását köteles megindokolni. A (2) bekezdés alapján a felmondás indoka a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, képességével vagy a munkáltató működésével összefüggő ok lehet.
- [16] Az Mt. 52. § (1) bekezdés d) pontja alapján a munkavállaló köteles a munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani.
- [17] Az Mt. 82.§ (1) bekezdése alapján a munkáltató köteles megtéríteni a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben okozott kárt. A (2) bekezdés alapján a munkaviszony körében elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés nem haladhatja meg a munkavállaló tizenkéthavi távolléti díjának összegét.
- [18] A Ptk. 6:525. § (1) bekezdése alapján a károsultat kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség terheli. Az e kötelezettségek felróható megszegése miatt keletkezett kárt a károkozó nem köteles megtéríteni.
- [19] Az Mt. 149. § (1) bekezdés c) pontja alapján havi bér esetén a havi távolléti díj megegyezik az alapbérrel.
- [20] Az Mt. 172. § (1) bekezdés a) – b) pontja alapján a kártérítés összegének számításánál le kell vonni a társadalombiztosítási ellátást; amit a jogosult megkeresett vagy az adott helyzetben elvárhatóan megkereshetett volna. A (2) bekezdés alapján a kártérítés alapjául szolgáló jövedelem meghatározásánál a jövedelmet - a jogosultat a társadalombiztosítási szabályok szerint terhelő - járulékkal csökkentett összegben kell figyelembe venni.
- [21] A fentebb ismertetett bizonyítási eszközök együttes értékelése és mérlegelése alapján a bíróság a Pp. 279. §-a alkalmazásával az alábbi megállapításokra jutott.
- [22] Az alperes arra alapozta a felmondást, hogy felperes a másik munkáltatójánál, helységi Község Önkormányzatánál fennálló munkaviszonya alatt az önkormányzat tulajdonát képező 5 doboz burkolólapot jogtalanul eltulajdonított, azt a másik munkáltató tulajdonát képező gépkocsival leszállította Helysége és ott egy családi ház fürdőszobájába beépítették. A felmondásban szereplő kötelezettségszegést felperesnek az önkormányzattal folytatott perében a bíróság nem találta megalapozottnak, ezért az önkormányzat azonnali hatályú

felmondását a bíróság jogerősen jogellenesnek minősítette. Erre való tekintettel az alperesi munkáltató ezen cselekmény elkövetése miatti bizalomvesztésre alappal nem hivatkozhat, az nem valós, nem okszerű, és nem felel meg a világosság követelményének. Mindezek alapján a bíróság jogi álláspontja szerint a 2018. 04. 13. napján kelt felmondás jogellenes, figyelemmel az Mt. 64.§ (2) bekezdésére.

- [23] Az elmaradt jövedelem tekintetében a felperest az Mt. 177. § alapján alkalmazandó, a Ptk. 6:525. § (1) bekezdés alapján fennálló kárenyhítési kötelezettség is terhelte. A perben felperes igazolta, hogy 2018. 05. 23. napján regisztráltatta magát álláskeresőként, 2018. 07. 02. napjától 2018. 08. 13. napjáig 268.191.- Ft álláskeresői járadékban részesült. Előadta, hogy folyamatosan keresett munkalehetőséget, melynek alátámasztására e-mail üzeneteket csatolt (2018. október, december, 2019. február), az önéletrajzát munkavégzés céljából több munkáltatónak megküldte. A Kormányhivatal nem ajánlott fel a számára munkalehetőséget, bár a jelentkezési kötelezettségének eleget tett. A munkaviszonya megszűnését követően saját háza felújítását is el kellett végeznie, kerítést és előtetőt épített. tanú6 tanú nyilatkozata alapján 2019. évben nála alkalmi munkákat vállalt el, az viszont ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy a tanú ezért ellenértéket is fizetett volna.
- [24] Felperes az Európai Unió támogatásával vállalkozóvá válási pályázatot nyújtott be. A Kormányhivatal arról tájékoztatta a bíróságot, hogy felperes 2019. 10. 24. napján kezdeményezte e vállalkozóvá válási támogatást, melyet 2019. 10. 31. napján nyert el, igénylésére 2018. 08. 24. napjától volt lehetősége. Felperes 2019. 11. 04. napján kiváltotta az egyéni vállalkozói igazolványát, a kiváltás időpontját a munkaügyi hatóság jelölte ki.
- [25] *A következőket ítélezési gyakorlat szerint a munkaviszony jogellenes megszüntetése esetén a kárt okozó munkáltatót terheli a bizonyítás a munkavállaló kárenyhítési kötelezettsége körében* (Kúria Mfv.10.183/2015., Mfv.I.10.300/2016., Mfv.10.549/2016.) Alperes arra hivatkozott, hogy a becsatolt e-mailek nem bizonyítják, hogy felperes álláskeresői sikertelenek voltak. Alperes a kimentés körében indítványozta a Kormányhivatal adatszolgáltatását a peresített időszakban rendelkezésre álló betöltetlen álláshelyekről annak igazolására, hogy felperes részére több munkalehetőség is rendelkezésre állt, valamint tanúkkal kívánta bizonyítani, hogy felperest munkavégzés közben látták, vagy munkavégzéshez toborzott munkavállalót. A bíróság tanú1 és tanú2 tanúk nyilatkozatával kapcsolatban azt állapította meg, hogy a tanúk csak feltételezték, hogy a felperes ténylegesen munkát végezhetett.
- [26] A Kormányhivatali adatszolgáltatás során közölt, betölthető álláshelyek listája a bíróság álláspontja szerint nem alkalmas annak megállapítására, hogy az Mt. 172. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával felperes az adott helyzetben milyen összegű jövedelmet kereshetett volna meg a feltüntetett álláslehetőségek alapján és ezáltal felperes nem tett volna eleget kárenyhítési kötelezettségének, amikor ezekkel a lehetőségekkel nem élt. A tanúként meghallgatott tanú7 nyilatkozata nem támasztotta alá alperesnek – tanú1 tanú nyilatkozatára alapozott – azon állítását, mely szerint felperes a tanú lovardájában munkát végzett volna. A bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglalt mérlegelésével megállapította, hogy a felperes a nyilatkozatával és a csatolt iratokkal megfelelően valószínűsítette, hogy próbált munkaviszonyt létesíteni és igazolta a megtérült jövedelmét.
- [27] A felperest a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként elmaradt munkabér jogcímén az Mt. 82. § (2) bekezdésére tekintettel egyévi távolléti díjának megfelelő összeg, a 90.250.- Ft alapbére figyelembevételével bruttó 1.083.000.- Ft illeti meg 2018. május 15. napjától, melyet 18,5% munkavállalói járulék (2020. 07. 01-től 18,5% = 10% nyugdíj járulék + 8,5% egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék) terhel. Az így fennmaradó 882.645.- Ft-ból levonásra kerül a 2018. 07. 02. napjától 2018. 08. 13. napjáig felvett álláskeresői járadék 268.191.- Ft összegben. Fentiek alapján, és figyelemmel a Kúria

Mfv. 10.186/2019/9. számú ítéletének az Mt. 82. § (2) bekezdésének helyes értelmezésére vonatkozó megállapításaira, a bíróság felperes részére 614.454.- Ft elmaradt jövedelmet állapított meg, melynek megfizetésére alperest kötelezte.

- [28] A sérelemdíj iránti kereseti kérelem tekintetében a bíróság a felperes keresetét az alábbiak szerint találta megalapozatlannak.
- [29] Az Mt. 9. § (1) bekezdése alapján a munkavállaló és a munkáltató személyiségi jogainak védelmére, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42-54. §-át kell alkalmazni azzal, hogy a Ptk. 2:52. § (2) és (3) bekezdése, valamint 2:53. §-a alkalmazásakor e törvény kártérítési felelősségre vonatkozó szabályai az irányadók.
- [30] A Ptk. 2:43. § d) pontja alapján a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése.
- [31] A Ptk. 2:45. § alapján a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. A jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.
- [32] A Ptk. 2:52. § (1) - (3) bekezdése alapján, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.
- [33] A Ptk. 2:53. § alapján, aki személyiségi jogainak megsértéséből eredően kárt szenved, a jogellenesen okozott károkért való felelősség szabályai szerint követelheti a jogsértőtől kárának megtérítését.
- [34] A bíróságnak a sérelemdíj tekintetében azt kellett vizsgálnia, hogy felperest érte-e olyan sérelem, mely alapján nemvagyoni kára keletkezett, és a jogsértő magatartás okozati összefüggésben van-e az okozott jogsérelemmel.
- [35] A felperesi bizonyítás a becsület és a jóhírnév sérelme körében nem vezetett eredményre. Felperes a bíróság anyagi jogi pervezetése ellenére sem tett tényállítást arra vonatkozóan, hogy alperes azzal, hogy megsértette a becsületét és jóhírnévét, emiatt nemvagyoni kár érte. A felperes előadása szerint munkaviszonyának a megszüntetése futótűzként terjedt el a településen, a közös hivatalt érintő településeken is, és rossz megítélése miatt nem tudott munkát vállalni. A felmondásban szereplő indokokról azok is tudomást szereztek, akiknek a különböző hivatalokban meg kellett mutatnia az iratokat. A felmondási okiratnak az alperesi munkáltatónál történő átadása két hivatali dolgozó jelenlétében történt, alperes munkáltató a dolgozók előtt ismertette a felperes terhére rótt cselekményt, mely a számára kellemetlen és megalázó volt. A felmondás közlésekor jelenlévő hivatali dolgozók, tanú4 és tanú5 tanúk, előadásuk során semmilyen körülményről nem tudtak beszámolni, az ott történetekre nem emlékeztek. tanú4 egyébként is többször közreműködött a hivatalban jegyzőkönyvek felvételénél. A tanúként meghallgatott alperesi munkáltató, tanú3 jegyző arról nyilatkozott, hogy a faluban visszhangja volt a felperes felmentésének, mert egyéb – a bíróság előtt fel nem tárt – dolgok derültek ki. A felmondással kapcsolatban nem hallott semmit, ő maga nem beszélt róla senkinek, a hivatalban dolgozók szereztek róla tudomást. A bíróság jogi álláspontja szerint önmagában a felmondás alapjául szolgáló kötelezettségszegések tényszerű

előadása a felmondás közlésekor, az ott jelenlévő hivatali dolgozók jelenlétében – akik közül tanú⁴ munkaügyi ügyintéző is volt - nem valósítja meg a jóhírnév sérelmét. Az alperesi munkáltatónál dolgozó személyek egyébként is hivatalos tudomással bírhattak az önkormányzatnál és a hivatalban történő munkaviszony megszüntetésekről.

- [36] A felperes által meghallgatni indítványozott tanú⁶ tanú arról nyilatkozott, hogy felperes „jó munkás” hírében volt, aki megbízhatóan végzi a munkáját, és ezt bizonyította is, amikor 2019-ben többször is megbízta különböző, ház körüli munkák elvégzésével. Kifejezetten jó híre volt a faluban, többen is felkérték. Megmaradt a jó híre, elismerték az emberek. Úgy tudta, hogy a bíróságon tisztázódott a felperes ügye. A felperesről hallott megjegyzéseknek, melyeket a polgármester mondott, nem tulajdonított jelentőséget, mert azok, meglátása szerint rosszindulatból hangzottak el.
- [37] A felperes a személyiségi joga sérelme tárgyában egyéb, az alperesi munkáltatóval összefüggésbe hozható bizonyítékot nem nyújtott be, bizonyítási indítványt nem tett. Az általa sérelmezett további események és kijelentések a másik volt munkáltatójával, a polgármesterrel hozhatók összefüggésbe. Felperes előadása alapján a hivatal dolgozói és a közfoglalkoztatottak révén jutottak ki információk a településre, de ezt a tényt a tanúként meghallgatott hivatali dolgozók nem támasztottak alá. tanú⁶ tanú is arról számolt be, hogy a képviselő-testületi ülésen a polgármester figyelmeztette őt, hogy „vigyázz, mert enyves a keze”. tanú³ tanú is megerősítette, hogy a képviselő-testületi ülésen elhangzottak alapján jutott többlet információhoz. A perben lefolytatott széleskörű bizonyítás ellenére sem volt megállapítható, hogy az alperes magatartása miatt került volna nyilvánosságra a felmondás és annak tartalma. *Abban az esetben, amikor a bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy a munkavállalóra sérelmes, állítása szerint személyiségi jogokat sértő, az azonnali hatályú felmondásban szereplő okok a munkáltató magatartása miatt kerültek nyilvánosságra, a sérelemdíj iránti igény nem megalapozott* (EBH2019. M. 1. [45], Mfv.I.10.572/2017.).
- [38] A bíróság a tanúvallomásokat együttesen értékelve nem találta megállapíthatónak, hogy a felperest az alperes rossz színben tüntette fel a felmondásában közölt indokok nyilvánosságra hozatalával, és emiatt felperest nemvagyoni kár érte.
- [39] Felperes a munkához való joga sérelme tekintetében előadta, hogy a munkáltatói az intézkedésükkel lekorlátozták a munkakeresési lehetőségeit, ezáltal jelentősen sértették alkotmányos jogát, és jelentős nemvagyoni kára keletkezett. Többlet tényállítást nem tett, a nemvagyoni kárt, valamint a jogsérelm és a nemvagyoni kára közötti okozati összefüggést sem tárta fel. A bíróság jogi álláspontja szerint a munkához való jog személyhez fűződő jogként nem értelmezhető. Az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetében szól a munka jelentőségéről. Ezt a jog és a kötelesség oldaláról is kinyilvánítja. Az előbbi értelmében a XII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz”. Alaptörvényi szinten ez a védelem a leghangsúlyosabb pontokon jelenik meg, így főként a munka, illetve foglalkozás szabad megválasztása szintjén, valamint a munkavégzéshez történő hozzáférés szintjén, amely egyben a jog két lényeges területe. Az egyik tárgya a foglalkozás szabad megválasztása, amely klasszikus alapjogként kikényszeríthető, míg a másik a munkához való jogot, mint szociális jogot jelenti. (Jogtár-Kommentár)
- [40] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdés helyes értelmezése szerint a nem vagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megítélésnek feltétele, önmagában a személyiségi jogsértés ténye nem vonja maga után a sérelemdíjra való jogosultságot. A 2:52. § (2) bekezdése a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felperest. Mindezek alapján felperes nem köteles bizonyítani, hogy a személyiségi jogának megsértése következtében őt nem vagyoni hátrány érte. Az alperes ugyanakkor bizonyíthatja, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben a felperest nem érte olyan súlyú nemvagyoni sérelem, mely sérelemdíj

megítélését indokolná. (BDT2018. 3821., BDT2019. 4015) A Kúria BH2018. 13. számú határozata kiemeli, hogy az alperes kimentheti magát a felelősség alól, ha a vétlenségét bizonyítja.

- [41] Alperes a kimentés körében bizonyítási indítványt nem tett.
- [42] Mindezek figyelembevételével a bíróság felperesnek a sérelemdíjra vonatkozó kereseti kérelmét jogalap hiányában elutasította.
- [43] A bíróság tanú8 tanúként történő meghallgatását mellőzte, tekintettel arra, hogy tanú meghallgatását felperes tanú1 tanú állításának cáfolatára – mely szerint látta őt ablakot cipelni tanú7 lovardájában - indítványozta, mely tényre a bíróság meghallgatta tanú7 tanút. A bíróság mellőzte felperesnek azon bizonyítási indítványait, melyek az önkormányzati felmondásban szereplő kötelezettségszegéssel összefüggésben terjesztett elő, úgymint a jegyző által felvett jegyzőkönyv, a jegyző feljegyzései, bizonyítékai, telefonbeszélgetése, valamint a jegyzőnek 2018. áprilisában a hivatalban való bent tartózkodását igazoló fizetési jegyzékének és a jelenléti ívnek a bekérésére vonatkoztak, továbbá figyelmen kívül hagyta a becsatolt fényképfelvételt a csempe dobozáról, a NAV vizsgálati jegyzőkönyv részletét, a Facebook kiírást, továbbá ezen okból mellőzte a jegyzővel folytatott telefonbeszélgetésről készült hangfelvételt is.
- [44] A bíróság jogi álláspontja szerint felperesnek téves az elmaradt munkabérösszege levezetése során tett azon hivatkozása, mely szerint a 2019. évi elmaradt jövedelem számításánál figyelembe kell venni, hogy a garantált bérminimum emelkedésével az ő munkabére is emelkedett volna. A 6/2016 KMK vélemény 6. pontja alapján alkalmazandó Ptk. 6:528. § (3) bekezdése alapján a károsult jövedelemkiesését a károsodást megelőző egy évben elért havi átlagjövedelmének alapulvételével kell meghatározni. Az Mt. 169. § (1) bekezdésében szabályozott munkaviszony körében elmaradt jövedelem - amelyre a 82. § (2) bekezdése szerinti limit irányadó - a tényleges kiesett jövedelmet jelenti, nem pedig az eltelt időre számított távolléti díjat. Az Mt.-nek a munkáltatói kártérítési felelősségről szóló szabályai között lévő 177. §-a alkalmazni rendeli a Ptk. 6:518-534. §-át. Az elmaradt jövedelem tekintetében az elmaradt munkabér, a rendszeres pótlékok és a rendszeres juttatások [Mt. 169. § (1) bekezdés] vehetők figyelembe. Felperesnek az alperes munkáltatónál elért havi munkabére 90.250.- Ft volt.
- [45] A bíróság a pertárgy értékét a Pp. 512.§ (2) bekezdése alapján az elmaradt jövedelem tekintetében megjelölt 1.393.434.- Ft és a sérelemdíjra vonatkozó 2 millió Ft alapján bruttó 3.393.434.- Ft összegben határozta meg. Felperes 18%-ban, alperes 82%-ban lett pernyertes. A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3.§ (1) bekezdés d) pontja alapján feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti 203.606.-Ft feljegyzett kereseti illetéket, figyelemmel a felperes munkavállalói költségkedvezményére és az alperes személyes illetékmentességére, az állam viseli. Az állam által előlegezett 6.340.- Ft tanúdíjat alperes 1.141.- Ft-ban köteles megfizetni a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján. A felperest terhelő tanúdíjat az állam viseli.
- [46] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§ (2) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdés biztosítja. A fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos tájékoztatás a Pp. 376.§ (1)-(2) bekezdésein alapul.

Csohány Ede sk.
ülnök

Dr. Kerekes Andrea sk.
bíró, a tanács elnöke
az aláírásukban akadályozott
ülnökök helyett is

Vass Miklós sk.
ülnök